

KAJET - WARMIŃSKO-MAZURSKI KWARTALNIK OŚWIATOWY

ukazuje się od 1993 roku

REDAGUJE ZESPÓŁ:

Barbara Antczak
Agnieszka Spikert
Wojciech Tański
Wiesława Zielińska

REDAKTOR NACZELNY

Wojciech Tański

ADRES REDAKCJI

Warmińsko-Mazurski
Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli
10-447 OLSZTYN
ul. Głowackiego 17
tel. 89 522-85-18 pok. 114
e-mail: kajet@wmodn.olsztyn.pl

SKŁAD KOMPUTEROWY

Leszek Kalinowski

Redakcja zastrzega sobie prawo
do dokonywania zmian formalnych
oraz skrótów w tekście.

TREŚĆ NUMERU

W. Tański - Drodzy Czytelnicy	3
A. Spikert, I. Jurczak - Zabawa to poważna sprawa	4
W. Tański - Refleksje o tożsamości kulturowej	5
L. Tchórz - Jesteśmy szczęśliwi...	6
W. Tański - Fakty i mity oceniania wewnątrzszkolnego	7
L. Kalinowski - O prekursorach fizyki kwantowej	9

Z ŻYCIA SZKÓŁ

J. Majewska - Ocalmy od zapomnienia	10
J. Dakowska - Ogólnopolska Gala „Ośmiu Wspaniałych”	11
G. Lipińska - Muzea Nocą 2015	12
K. Gajewski - Z Solecznik do Rybak	12
G. Lipińska - Nauka języka angielskiego inaczej	13
A. Kocik-Zakrzewska - Wyróżnienie dla uczniów	14
M. Palińska, A. Górka - ERASMUS+ w Łukcie	14
G. Lipińska - Szkoła Promująca Zdrowie	15
T. Pupel - Iławskie przedszkola z certyfikatami	15
A. Surowiec-Kant - Nagrody Marszałka	16
E. Wąsik - Spotkanie z pisarką	17
M. Popławska - Każdy inny, wszyscy równi	17
M. Jankowska - XVII Dni Rodziny	18
M. Piekutowska - Turniej Maszyn Wiatrowych	18
W. Ojrzyńska - Stypendia Ikea Family	19
G. Lipińska - Święto Szkoły	20
A. Górka - Kampania „Białej wstążki”	21
A. Klich - WF z klasą	22
A. Kocik-Zakrzewska - Na podium	23

Drodzy Czytelnicy,

zapowiadane przez Ministra Edukacji Narodowej reformy szkolnictwa wywołują w nas, Nauczycielach, mieszane uczucia. W jednych budzą strach i obawę przed nieznanym, w innych nadzieję na podniesienie efektywności nauczania i wychowania. Musimy zdawać sobie sprawę z faktu, że takie uczucia towarzyszą każdej zmianie w naszym życiu, tak osobistym jak i zawodowym. Być może to one pobudzają naszą kreatywność i nie pozwalają nam obrosnąć mchem rutyny. Każda zmiana stawia przed nami nowe wyzwania, sprostanie którym wymaga od nas mobilizacji i aktywności całego organizmu, a to z kolei sprawia, że mimo upływu lat nadal jesteśmy młodzi. Znacznie młodsi niż nasi rówieśnicy, wykonujący zawody o większej stabilności i przewidywalności niż nasz.

Marek Grechuta śpiewał, że „ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy”, ale równie ważne jest docenienie tych, które już poznaliśmy, w których pozostaliśmy dawni, już niezmienni. Wielką sztuką jest umiejętność otworzenia się na nowe, przy jednoczesnym poszanowaniu tego, co było.

Szanowni Państwo, z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia i Nowego 2016 Roku życzę, abyście - dzieląc się z bliskimi opłatkiem i wznosząc z przyjaciółmi sylwestrowy toast - mogli z całym przekonaniem powiedzieć w tym i następnym roku:

*Tyle darów rok nam przyniósł:
Pszczołom łąki kwiatów pełne,
Ludziom dał łany zbóż,
Zbożom dał pełen kłos,*

*Przykrył pola płachtą śniegu,
Aby zimą odpoczęły.
Myślisz ty, myślę ja,
Co nam rok miniony dał.*

*To był rok, dobry rok.
Z żalem dziś żegnam go.
Miejsce da nowym dniom
Stary rok, dobry rok.*

*Mija dla nas dniem szczęśliwym,
W którym znów jesteśmy razem.
Nieraz nam smutek niósł,
Nieraz nam radość niósł.*

*Pierwszej gwiazdy dziś zapytaj,
Co następny rok przyniesie.
Czekam ja, czekasz ty ...
Północ już - zegar zaczął bić.*

*Mija rok, dobry rok.
Z żalem dziś żegnam go.
Miejsce da nowym dniom
Stary rok, dobry rok.*

*To był rok, dobry rok.
Z żalem dziś żegnam go.
Miejsce da nowym dniom
Stary rok, dobry rok." (Czerwone gitary)*

*W imieniu całej Redakcji
Wojciech Tański*

Zabawa to poważna sprawa - czyli powrót do korzeni

Dziecko uczy się przez zabawę to prawda stara i powszechnie znana, ale w dobie wszechobecnych zabawek interaktywnych i zabaw komputerowo – komórkowych zaciera się ta zabawa, która ma faktyczny wpływ na wszechstronny rozwój dziecka.

Zacznijmy od zabaw, które mogą przeprowadzać z dziećmi ich rodzice od najwcześniejszych lat życia – **MASAŻYKI**. Kiedyś nasze babcie uwielbiały bawić się z dziećmi w „sroczkę”, czy „kokoszkę”. Bezcenny w tej zabawie jest delikatny dotyk dłoni dziecka palcami dorosłego. Pobudza on receptory w dłoni, które działają na całe ciało uspakajająco i odprężająco. Rozluźniający napięcie mięśniowe efekt dają również masażyki na plecach dziecka. Nie trzeba znać wierszyków, ani rymowanek, można po prostu rysować znane dziecku kształty i pytać: „co narysowałam?”. Babcie, a zwłaszcza dziadkowie, chętnie brali wnuki na kolana i wymyślali różne zabawy w konika, używając do tego znanych im piosenek czy rymowanek. Takie zabawy w najbardziej naturalny sposób ćwiczyły u dziecka poczucie równowagi, refleks i budowały więzi emocjonalne.

Druga kategoria to **ZABAWY PALUSZKOWE**. Niewątpliwą ich zaletą jest fakt, iż nie potrzebujemy do tych zabaw żadnych rekwizytów i dużej ilości miejsca. Możemy je przeprowadzić wszędzie – w kolejce do lekarza czy w autobusie. Dla nauczycieli to doskonałe narzędzie do naturalnej zmiany aktywności np. jako hasło do rozpoczęcia sprzątnięcia po zakończonej zabawie, do zwołania dzieci przy zejściu z podwórka, przed pójściem do łazienki, do wyciszenia albo w szkole jako przerywnik ćwiczeń w pisaniu. Oprócz tych zalet, to

niewątpliwie doskonałe narzędzie do ćwiczenia drobnych mięśni dłoni (czyli przygotowanie ręki do nauki pisania już od najmłodszych lat), precyzji ruchów, skupienia uwagi czy odprężenia. Dzieci uczą się też nazywania części ciała, rozróżniania strony lewej i prawej, ale także podstaw komunikacji werbalnej i niewerbalnej. Naprzemiennosc ruchów towarzysząca większości zabaw paluszkowych wspomaga rozwój obu półkul mózgowych, oraz pobudza do budowania połączeń między komórkami. Dobierając odpowiednio zabawy paluszkowe, mamy gwarancję, że dzieci nie będą się nudzić i chętnie będą te zabawy wykonywać.

WYLICZANKI, RYMOWANKI – w naszym (autorek) dzieciństwie popularna wyliczanka „Ententino sakaraka tino/sakaraka intabaka en ten to/ ranibusa rani busa/en ten to!” znana była przez wszystkie dzieciaki z podwórka. Ta i jej podobne („Szły pchły koło wody./Pchła pchłą wrzuciła do wody. /A ta pchła płakała, / że ją pchła wepchała”.) poprzez wykorzystanie w zabawie motywowały do bezbłędnego ich zapamiętania i poprawnego wypowiedzenia w szybkim tempie. Były wprawką ćwiczącą koncentrację, pamięć oraz poprawną artykulację. Towarzyszący im rytm i rym wyczułał dzieci ale też ułatwiał zapamiętywanie. Wiele z wyliczanek wiąże się z określonym ruchem rąk, palców, są zatem doskonałym ćwiczeniem integracji oko-ręka. Ponadto wiązały się one z przeliczaniem, w związku z czym kształtowały rozumienie pojęcia liczby w aspekcie kardynalnym i porządkowym. Ale dziecko nie jest świadome, że dzięki takiej zabawie doskonalili swoją pamięć, uwagę oraz sprawność do nauki czytania, pisania, liczenia. Ono po prostu się doskonale bawi!

Jak dzieci spędzają swój wolny czas? Zdecydowana większość przed komputerem, telewizorem albo na zajęciach dodatkowych zorganizowanych przez rodziców ambitnie planujących ich przyszłość. Cztery dekady wcześniej, gdy w naszych domach dostępny był jeden kanał telewizyjny, popołudniowe niespełna godzinne programy dla dzieci serwowane były tylko w poniedziałki i czwartki. Telefony w swoich domach mieli tylko nieliczni, a my pozbawieni nadmiernej kontroli rodziców swój wolny czas (często z kluczem na szyi) do zmierzchu spędzaliśmy na zabawach - **ZABAWACH PODWÓRKOWYCH**. Z pewnością rodzaj niektórych zabaw był ściśle powiązany z płcią dziecka (skakanka, klasy, guma- te dla dziewczyn), ale były wśród nich również gry i zabawy zespołowe. Zając był grą popularną na moim podwórku. Wystarczyła gumowa piłka i kawałek ściany. Dzięki niej nie tylko doskonaliliśmy swoją skoczność, ale i koordynację, refleks, pokonywanie przeszkód oraz cierpliwość w czekaniu na swoją kolej. Grze towarzyszyła rymowanka dość skomplikowana, ale dzięki temu, że wypowiadała ją się w ruchu wszyscy ją w mig zapamiętywali. Skakanka - jest wiele odmian zabaw z wykorzystaniem tego przyboru. Tej zabawie również towarzyszyła popularna niegdyś rymowanka („Pan Sobieski miał trzy pieski: czerwony, zielony, niebieski!”). Wypowiadało się ją równocześnie skacząc przez skakankę. Dzięki tej grze

dziecko wkraczało łagodnie w świat matematyki. Uczyto się różnicowania jednostek miar (kroki słoniowe, małe kroczki, parasolki), szacowania (ile kroków) albo zrozumienia pojęcia figury otwartej lub zamkniętej (wężyk czy kółeczko?). Przy tym ćwiczyło koordynację ruchową, wykonując np. ruchy naprzemienne rękoma i nogami. Wtedy o dysleksji nikt nie wiedział, ale przekonane jesteśmy, że i mniej było dzieci przejawiających trudności w czytaniu i pisaniu. Dlaczego? Bo ruch wspomaga rozwój mózgu, bo ruch zapewnia integrację wzrokowo- ruchową tak ważną w procesie uczenia się.

Może to fakt przekroczenia przez nas wieku średniego poprowadził nas w kierunku wspomnień zabaw z lat dzieciństwa, może i sentyment. Przede wszystkim jednak pretekstem do retrospekcji były poczynione przez nas obserwacje: brak dzieci przy trzepakach, brak narysowanych dziecięcą ręką na chodnikach schematów

gry w chłopa lub dawniej popularnej gry w klasy. Ponadto zaniepokoiła nas nieznamość przez nauczycieli młodego pokolenia gier i zabaw, które kiedyś przekazywane były na podwórkach kolejnym pokoleniom dzieci. Dostrzeżenie tych mankamentów skłoniło nas do zorganizowania seminarium poświęconego starym tradycyjnym zabawom podwórkowym, wyliczankom i płamom z naszego dzieciństwa oraz z dzieciństwa naszych rodziców i dziadków. Ku naszej radości nasza inicjatywa spotkała się z ogromnym zainteresowaniem odbiorców. Niestety, na zajęcia mogłyśmy przyjąć tylko 25 osób (i tak przyszło więcej!). Jednak w najbliższym czasie obiecujemy kolejne edycje. Zapraszamy!

Agnieszka Spikert
W - M ODN w Olsztynie

Iwona Jurczak
Przedszkole Miejskie nr 12 w Olsztynie

Refleksje o tożsamości kulturowej i jej budowaniu

Na II Kongresie Dydaktyki Polonistycznej, który odbył się w dniach 18-21 listopada 2015 r. na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, jeden z poruszanych problemów dotyczył tożsamości polonistycznej, a szerzej tożsamości kulturowej, i jej relacji do uniwersalności międzynarodowej. Zastanawiano się nad tym, na ile możliwe jest połączenie w kształceniu młodzieży polonistyki tożsamościowej z uniwersalną i co się pod tą pierwszą powinno kryć? Jakże są jej wyznaczniki?

W wyniku dyskusji uznano, że w kształceniu należy zachować równowagę i harmonię między modelem tożsamościowym a uniwersalnym. Zwrócono uwagę na fakt, że ten pierwszy model powinien być punktem wyjścia do poznawania kultury, fundamentem, na którym można osadzać model uniwersalny. Tak wysoka ranga modelu tożsamościowego bierze się stąd, że pozwala on - zdaniem dyskutantów - na rozpoznanie tego, co w nas, Polakach, jest wartościowe, niepowtarzalne, co pozwala nam być dumnymi z tego, kim jesteśmy zarówno w wymiarze jednostkowym, jak i zbiorowym - narodowym. To z kolei poprowadzi nas do poczucia własnej wartości w obu wspomnianych wcześniej wymiarach. Szkole powinno zależeć na tym, aby wykształcić w uczniach poczucie własnej wartości osobowościowej i narodowościowej, bo tylko wtedy można będzie, jeśli nie wyeliminować w ogóle, to przynajmniej znacząco złagodzić w nich kompleksy jednostkowe i narodowe, które prof. Ryszard Nycz podejrzewa o bycie wspólnym źródłem dla ksenofobii i wstydu.

Prof. Jolanta Tambor stoi na stanowisku, że tylko rozpoznanie tego, co w nas jest specyficzne, tego, wokół czego konstytuuje się nasza tożsamość, pozwoli lepiej zrozumieć „innego - obcego” tak w wymiarze kulturowym,

jak i geograficznym. Takie „przejrzanie się” w „innym” sprawi, że uczniowie nie tylko dostrzegą tego „innego” w sobie, ale i popatrzą na siebie jak na „innego”. Oswajanie z innością i różnorodnością to świetne antidotum na ksenofobię i nacjonalizm, ale także przyczynek do nowego sposobu definiowania patriotyzmu.

Czy obecny model kształcenia pozwala uczniom przewycięzać kompleksy i kształci w nich poczucie własnej wartości? Śmiem twierdzić, że tego nie robi, a jeśli to czyni, to sporadycznie, przypadkowo, w bardzo ograniczonym zakresie i bardziej intuicyjnie niż systematycznie, systemowo, kompleksowo i świadomie. Mało tego, współczesna szkoła sposobem traktowania ucznia zazwyczaj pogłębia jego indywidualne kompleksy, przyczyniając się do powstawania i kumulacji agresji; a treściami nauczania ugruntowuje z jednej strony poczucie „zaściankowości”, a z drugiej - niczym nieuzasadnione - poczucie przynależności do „Mesjasza narodów”, co w konsekwencji prowadzi do schizofrenicznej postawy, balansującej między narodowym kompleksem niższości a narodowym kompleksem wyższości. Stąd już tylko krok do strachu przed „innym” i niechęć do poznawania „go”.

Jak zatem kształtować tożsamość, aby wychować obywatela, mającego poczucie własnej wartości, szanującego swoją tożsamość kulturową i tożsamość kulturową „innych”? Należałoby zacząć od pokazania złożoności naszej tożsamości kulturowej i narodowej oraz równoprawności budujących ją źródeł. Współczesna szkoła koncentruje się na tych źródłach naszej kultury, które są wspólne dla całej kultury śródziemnomorskiej: źródle judeo-chrześcijańskim i źródle grecko-rzymskim, a zapomina (albo traktuje po macoszemu) o źródle bałtostowiańskim, pozwalającym odróżnić się nam kulturowo od innych nacji, w tym także słowiańskich. Uczniowie powinni rozpocząć świadome odnajdowanie

się w kulturze od odkrywania swojej tożsamości w kolejności od regionalnej, przez narodową i kontynentalną po światową.

Najtrudniejsze jest odkrywanie tożsamości regionalnej. Najtrudniejsze, ale nie niemożliwe, co zdają się potwierdzać dwa szkolenia przeprowadzone przez dr. Wiesława Skrobota, a zorganizowane w naszym Ośrodku przy wsparciu organizacyjnym Alicji Szarzyńskiej i dofinansowaniu przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska w Olsztynie. Oba szkolenia koncentrowały się wokół materialnej i pozamaterialnej spuścizny, zamieszkujących obecne tereny Warmii i Mazur, plemion pruskich, a łączyła je postać bogini urodzaju i płodności - Pergubrii. Okazuje się, że dawna kultura Prusów całkiem nieźle zachowała się w postaci: pozostałości po grodziskach, rzeźb (baby pruskie), miejsc kultu, kamieni z „zaklętymi w nich” osobami, nazw miejscowych, nazwisk, zapisków kościelnych, mitów, podań, legend - zarówno funkcjonujących w formie oralnej, jak i pisanej - jako samodzielne teksty, ale częściej ukryte w innych tekstach literackich. Zachęcam do ich tropienia, odkrywania i propagowania.

Na kulturę Prusów nałożyła się kultura słowiańska, na tę z kolei judeo-chrześcijańska (zarówno w obrządku katolickim, greko-katolickim jak i protestanckim) i grecko-rzymska. Nasza tożsamość kulturowa została zbudowana niczym tort z wielu warstw, każda z nich inaczej wygląda, inaczej „smakuje”, ale każda jest potrzebna po to, aby tort można było nazwać tortem i po to, aby miał wyjątkowy „smak”. Tak naprawdę to, co czyni naszą tożsamość kulturową wyjątkową, to nie poszczególne warstwy, tylko „smak”, jaki dało ich połączenie w jedno. Tak jak brak którejkolwiek z warstw zmienia smak tortu, tak brak świadomości spadku po którejkolwiek z kultur czyni naszą tożsamość ułomną, nie pozwala nam na prawdziwe zakotwiczenie się w kulturze. Nie pozwala na pełny i świadomy udział w niej. Na właściwe określenie się wobec świata i na zaprezentowanie mu swojej niepowtarzalności.

*Wojciech Tański
W-M ODN w Olsztynie*

Jesteśmy szczęśliwi, że mogliśmy odwiedzić Polskę

„Będę tęskniła za tym miastem i tymi ludźmi. Mam nadzieję, że jeszcze tutaj wrócę”, „Zrobiłem bardzo dużo fotografii na pamiątkę, aby móc przez wiele lat wspominać tę przygodę i przeżywać wspaniałe momenty z pobytu w Bartoszycach”, „Nigdy nie zapomnę nowych polskich przyjaciół i nauczycieli. Taka możliwość trafia się raz w życiu i jestem szczęśliwy, że mogłem tutaj przyjechać”, „Dziękuję wszystkim za taki podarunek od losu”, „Jestem szczęśliwy, że mogłem odwiedzić sąsiednie państwo - Polskę”, - takimi słowami uczestnicy międzynarodowej wymiany młodzieży wyrażali swoją wdzięczność

wszystkim tym, którzy sprawili, że pobyt w Bartoszycach i pięknych okolicach przyniósł wiele pozytywnych wrażeń i emocji.

Teatralno-muzyczne spotkania realizowane przez bartoszyckie Stowarzyszenie Absolwentów, Sympatyków, Przyjaciół Szkoły Zespołu Szkół z Ukraińskim Językiem Nauczania „Kałyna” na długo pozostaną w pamięci wszystkich uczestników. 23-osobowa grupa młodzieży i nauczycieli pokonała aż 1400 km, aby wspólnie z nowymi kolegami i koleżankami z ukraińskiej szkoły w Bartoszycach spędzić twórczo czas.

Przedsięwzięcie nieprzypadkowo odbywało się w listopadzie. Młodzież z Ukrainy miała możliwość uczestniczyć w uroczystościach związanych z obchodami Święta Niepodległości, kibicować bartoszyckim kolegom podczas XIV Biegu Niepodległości, organizowanym w mieście.

Uczestnicy projektu aktywnie brali udział w warsztatach teatralnych, muzycznych i tanecznych, podczas których poznawali literaturę związaną z dążeniami niepodległościowymi Polski i Ukrainy. Wielkie wrażenie na uczestnikach z Ukrainy zrobiła poezja niepodległościowa, w tym twórczość barda Jacka Kaczmarskiego i jego utwór „Mury”. Przygotowany program artystyczny „Droga do wolności Polski i Ukrainy” zaprezentowano społeczności szkolnej 16 listopada 2015 r.

Aktywny udział młodzieży z Suchopółwiańskiej Szkoły Średniej (mała miejscowość Suchopółwa położona jest 200 km na wschód od Kijowa w obwodzie czernihowskim) w VII Wojewódzkim Przeglądzie Małych Form Teatralnych „Ja i mały teatr” w Bartoszycach i prezentacja spektaklu-requiem poświęconego bohaterom Rewolucji Godności 2013 r. i wojnie na Ukrainie niezwykle poruszyła wszystkich widzów. Spotkanie teatralne było też okazją do integracji młodzieży z Warmii i Mazur.

Ważnym elementem artystycznego przedsięwzięcia była możliwość uczestniczenia w X Ogólnopolskich Dniach Teatru Ukraińskiego, które odbywały się w Teatrze im. Stefana Jaracza w Olsztynie. Komedia „Swatanie na Honczariwce” w wykonaniu artystów Lwowskiego Teatru Dramatycznego im. M. Zańkowieckiej rozbawiła młodych widzów. Olsztyńskie przedsięwzięcie teatralne było okazją

do spojrzenia na sztukę przez pryzmat zawodowych aktorów i wpisywało się doskonale w charakter projektu.

Szczególnym powodzeniem wśród grupy ukraińskiej cieszyły się lekcje języka polskiego oraz nauka polskich i ukraińskich piosenek, którymi zachwycali się w każdej możliwej sytuacji: podczas wycieczek edukacyjnych, spotkań integracyjnych i w wolnym czasie. Nabyte umiejętności językowe ukraińscy partnerzy mieli możliwość zaprezentować w czasie pożegnalnego koncertu. Natomiast kontakt z rówieśnikami z Ukrainy służył usprawnieniu komunikowania się w języku ukraińskim dzieciom z Bartoszcyc oraz nawiązywaniu przyjaznych relacji.

Niezapomniane wrażenia pozostawiły wspólne wycieczki edukacyjne, służące poznawaniu historii i kultury regionu (Olsztyn, Lidzbark Warmiński, Pieniężno, Górowo Iławeckie, Kętrzyn) oraz wieczorne spacerowanie, podczas których rówieśnicy z Polski odkrywali ukraińskim kolegom tajemnice miasta trzech kultur. Młodzież z Ukrainy przejawiała duże zainteresowanie historią i kulturą regionu i była pod wrażeniem piękna Bartoszcyc oraz okolicznych miasteczek.

Wiele radości przyniósł pobyt w ośrodku „Gwarek”, warsztaty malowania bombek w Zakładzie Produkcji Szkła w Kętrzynie oraz warsztaty „Zręczne ręce” w szkole, podczas których dzieci wykonywały różne ozdoby i każdy mógł zabrać do domu świąteczny prezent wykonany własnoręcznie.

12 pięknych dni spędzonych w Polsce – to wyjątkowe wydarzenie w życiu szczególnie dzieci z Ukrainy, dla których wyjazd do Polski był pierwszą zagraniczną wycieczką, a pobyt w Bartoszcycach i wielokulturowym

regionie Warmii i Mazur zostanie niezapomnianą, miłą przygodą dzieciństwa, która chociaż na chwilę pozwoliła zapomnieć o tragicznych wydarzeniach wojennych na Wschodzie Ukrainy.

Projekt Polsko-Ukraińskiej Wymiany Młodzieży mógł być zrealizowany dzięki finansowemu wsparciu Narodowego Centrum Kultury oraz zaangażowaniu Stowarzyszenia Absolwentów, Sympatyków, Przyjaciół Szkoły Zespołu Szkół z Ukraińskim Językiem Nauczania „Kałyna”.

W realizację projektu zaangażowało się wielu uczniów, nauczycieli, rodziców. Pomoc okazały również instytucje, takie jak: hotel „Bartis”, Bartoszycki Dom Kultury, Ośrodek Aktywnego Odpoczynku „Gwarek” w Giżycku, Muzeum Etnograficzne w Pieniężnie, Związek Ukraińców w Górowie Iławeckim oraz w Olsztynie, Zakład Produkcji Szkła w Kętrzynie.

Wszystkim osobom i instytucjom za każde wsparcie gorąco dziękujemy.

*Lubomira Tchórz
ZSzUJN w Bartoszcycach*

Fotografie: Lubomira Tchórz i Mirosław Drożdż

Fakty i mity oceniania wewnątrzszkolnego

*Oceny szkolne mogą długo ważyć
na poczuciu własnej wartości
i własnych możliwości człowieka*

R. Arends

Od 1 września 2015 r. ocenianie wewnątrzszkolne powinno opierać się na dwóch dokumentach - Ustawie o Systemie Oświaty z 7 września 1991 r. i rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej o ocenianiu ... z 10 czerwca 2015 r. i teoretycznie opiera się na nich, bo praktyka jest zupełnie inna. Nadal w wielu szkołach nie przestrzega się zapisów ze wspomnianych dokumentów, a ocenianie zamiast motywować ucznia do rozwijania się, stanowi wyłącznie utrwalone szkolną tradycją narzędzie represji i przymusu. Nawet w tych szkołach, w których, w opracowanym przez nie ocenianiu wewnątrzszkolnym, zawarte zostały zapisy zgodne z obowiązującymi

przepisami prawa, nierzadkie są przypadki nieprzestrzegania tych zapisów i oceniania "na misia" - czyli „wydaje mi się”, usprawiedliwiane, przez czyniących to, osobistym doświadczeniem i zdrowym rozsądkiem w zakresie oceniania. Kondycję praktyki oceniania wewnątrzszkolnego zdają się najlepiej ilustrować słowa jednego z nauczycieli wyartykułowane podczas szkolenia: „Prawo prawem, a ocenianie i tak musi być po mojemu.” Wypowiedź ta spotkała się z ogólnym uznaniem jego koleżanek i kolegów. Wspomniana sytuacja nie jest niestety odosobniona i nie tylko jednoznacznie obrazuje sposób myślenia większości nauczycieli o nowych tendencjach w ocenianiu, ale także obnaża jakość nadzoru pedagogicznego, zarówno wewnętrznego, jak i zewnętrznego. Nie oznacza to, że w naszych szkołach nie ma nauczycieli, którzy oceniają stosując literę i ducha prawa. Na szczęście są takie chwalebne wyjątki, ale stanowią tak nieliczną grupę, że nie są w stanie skutecznie przeciwstawić się anachronicznym praktykom swoich koleżanek i kolegów i walczyć z ich przyzwyczajeniami wyniesionymi jeszcze z czasów, kiedy sami byli ocenianymi uczniami. Powoli jednak ta sytuacja ulega poprawie. Być może przyczynia się do tego coraz większa liczba świadomych swoich praw uczniów i ich rodziców, starających się mniej lub bardziej skutecznie egzekwować od szkoły przestrzeganie prawa w zakresie oceniania.

Przyczyn takiej praktyki oceniania szkolnego na pewno nie należy upatrywać w złej woli nauczycieli, ich niewystarczających kompetencjach w zakresie oceniania czy chęci zachowania swojego status quo poprzez bezwzględne podporządkowanie sobie uczniów. Wydaje się, że leżą one gdzie indziej. Najprawdopodobniej do jednych z głównych zaliczyć należy mity edukacyjne, które przez lata narosły wokół oceniania. Poniżej zostaną krótko zaprezentowane trzy z nich.

Wśród dużej grupy nauczycieli panuje przekonanie, że ocenianie zgodne z przepisami prawa nie przełoży się na dobry wynik ucznia na sprawdzianie czy egzaminach zewnętrznych. Wierzą w mit, że tylko wysoki i jednakowy dla wszystkich uczniów poziom wymagań edukacyjnych jest gwarantem ich sukcesu na sprawdzianie czy egzaminach zewnętrznych. Jeśli istniałaby taka zależność, to oceniani przez nich według tych zasad uczniowie, powinni na sprawdzianie lub egzaminach zewnętrznych osiągać wyniki w wysokich przedziałach staninowych. Skoro tak się nie dzieje, to może warto zweryfikować swoje podejście do oceniania i dostosować wymagania edukacyjne do możliwości poznawczych każdego ucznia i pracując z nim systematycznie i stosownie do jego możliwości podnosić te wymagania, motywując go tym samym do rozwoju. Uczeń właściwie motywowany modelem oceniania - opartym na stawianiu mu takich wyzwań, którym jest w stanie sprostać - do rozwijania się, na pewno osiągnie dużo wyższy wynik na sprawdzianie i egzaminach zewnętrznych niż jego kolega, któremu ustawiono zbyt wysokie wymagania w stosunku do jego możliwości i karano go ocenami niedostatecznymi za brak ich spełnienia.

Kolejny mit dotyczy utożsamiania przez nauczycieli wyniku ucznia ze sprawdzianu lub egzaminów zewnętrznych z wynikami oceniania wewnątrzszkolnego. Uważają, że między tymi dwoma rodzajami oceniania można postawić znak równości. Jest to błędne podejście, nieuwzględniające różnic między ocenianiem wewnątrzszkolnym a ocenianiem zewnętrznym. Po pierwsze, głównym celem oceniania wewnątrzszkolnego jest zmotywowanie ucznia do rozwijania się, a oceniania zewnętrznego określenie poziomu, na jakim zostały opanowane badane wiadomości i umiejętności w odniesieniu do danej populacji uczniów. Po drugie, w ocenianiu wewnątrzszkolnym przy ustalaniu oceny należy wziąć pod uwagę poziom i postępy (a na niektórych przedmiotach przede wszystkim wysiłek, systematyczność i aktywność w wywiązywaniu się z obowiązków) w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności edukacyjnych, a w ocenianiu zewnętrznym pod uwagę brany jest wyłącznie poziom. Po trzecie, ocenianie wewnątrzszkolne ma charakter kształtujący i dwa razy do roku sumujący, zaś ocenianie zewnętrzne wyłącznie sumujący. Jedyna zależność, jaka jest między ocenianiem wewnątrzszkolnym a zewnętrznym, to taka, że im lepiej to pierwsze zmotywuje ucznia do rozwijania się, tym wyższy wynik osiągnie on w ocenianiu drugim.

I jeszcze jeden szkolny mit związany z ocenianiem. Nauczyciele są przekonani, że jedną z głównych przyczyn niskich wyników nauczania jest brak motywacji uczniów do uczenia. I tu mają całkowitą rację. W sferę mitu wchodzi jednak wtedy, gdy uważają, że skutecznym sposobem podniesienia motywacji uczniów do uczenia się są wyłącznie metody psychologicznego oddziaływania na postawy uczniów. Oczywiście tego aspektu nie wolno bagatelizować w procesie kształcenia, ale nie można go też przeceniać. Faktem bowiem jest to, że najskuteczniejszym bodźcem, pobudzającym motywację uczniów do uczenia się, jest właściwie skonstruowane i przestrzegane przez nauczycieli ocenianie wewnątrzszkolne.

Mity mają swoje zalety - dają poczucie przynależności do wspólnoty, kształtują tożsamość - ale potrafią też ograniczać i fałszować rzeczywistość oraz dostarczać usprawiedliwienia dla nie zawsze racjonalnego postępowania.

Wyłaniający się z wymienionych we wstępie artykułu dokumentów obraz oceniania wewnątrzszkolnego na pewno motywowałby uczniów do rozwijania się dydaktycznego i wychowawczego, gdyby tylko wszyscy nauczyciele, dyrektorzy szkół i przedstawiciele zewnętrznego nadzoru pedagogicznego dołożyli starań, aby teoria oceniania przełożyła się na praktykę szkolną i nie została wypaczona przez mity edukacyjne. Jest to szczególnie ważne w przypadku oceniania wewnątrzszkolnego.

O prekursorach fizyki kwantowej

3 i 4 grudnia 2015 r. uczestniczyłem w VIII Ogólnopolskim Seminarium na temat: „Komputer w Szkolnym Laboratorium Przyrodniczym”, zorganizowanym przez Polskie Towarzystwo Fizyczne oraz Instytut Fizyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Bardzo ciekawy wstępny wykład „Jak fizyka kwantowa zmieniała nasze rozumienie świata albo O naturze promieniowania czyli o ani-falach ani- cząstkach?” wygłosił prof. dr hab. Jacek Karwowski z UMK w Toruniu.

Swój wykład zaczął od omówienia mechaniki klasycznej. Mechanika klasyczna to teoria opisująca ruch ciał i relacje pomiędzy ruchem ciał a działającymi na nie siłami, która powstawała w okresie od XVII do XIX wieku. Do końca XIX wieku była uznawana za teorię dokładną. Największy wkład w jej rozwój wnieśli:

- **Galileo Galilei** (1564-1642), włoski fizyk, matematyk, astronom i filozof. Twórca astronomii obserwacyjnej i współczesnej fizyki; zapoczątkował formułowanie ilościowych praw fizyki, zdefiniował względność ruchu, wprowadził pojęcie bezwładności; użył teleskopu do obserwacji astronomicznych, odkrył księżyc Jowisza i góry na Księżycu, stwierdził, że Droga Mleczna składa się z ogromnej liczby słabych gwiazd; za popieranie idei Kopernika został w roku 1633 skazany przez Inkwizycję na dożywotni areszt domowy;
- **Sir Isaac Newton** (1643-1727), angielski fizyk, matematyk, astronom, alchemik i filozof; w dziele *Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica* sformułował podstawy mechaniki i teorii grawitacji, przez wielu uważana była za najważniejszą książkę naukową, jaką kiedykolwiek napisano; **sformułował korpuskularną teorię światła**; dzięki pracom Newtona i Galileusza rozumiano zasady rządzące ruchami planet i innych obiektów astronomicznych.

Z kolei szkocki fizyk matematyczny **James Clerk Maxwell** (1831-1879) sformułował klasyczną teorię elektromagnetyzmu, w której zjawiska elektryczne

i magnetyczne są przedstawione jako różne przejawy pola elektromagnetycznego. **Z teorii Maxwella wynika, że światło jest falą elektromagnetyczną.**

Do końca XIX wieku uważano, że prawa mechaniki i elektrodynamiki opisują rzeczywistość w sposób ścisły i kompletny.

Zmienił to fizyk niemiecki **Max Karl Ernst Ludwig Planck** (1858-1947), który w roku 1874 podjął studia na Uniwersytecie Monachijskim. 26 lat później jego koncepcja, że energia może być emitowana tylko w określonych porcjach, zwanych kwantami, dała początek nowej fizyce – fizyce kwantowej (dostał za nią nagrodę Nobla w 1918 r.). Jako ciekawostkę można podać, że kiedy postanowił studiować fizykę, to monachijski profesor fizyki Philipp von Jolly odradzał mu to, twierdząc, że jest to dziedzina, w której prawie wszystko już odkryto i do wypełnienia pozostało jedynie kilka luk.

Louis-Victor Pierre Raymond książę de Broglie stwierdził w 1923 r., że „wszystkie cząstki mają dwoistą naturę i w pewnych okolicznościach ujawniają swój falowy charakter. Z cząstką o pędzie p związana jest fala o długości $\lambda = h/p$ – fala de Broglie’a. Doświadczalnie zostało to potwierdzenie w 1927 r., a w 1929 r. dostał Nagrodę Nobla.

Erwin Rudolf Josef Alexander Schrödinger (1887-1961). Napisał równanie falowe, opisujące falę prawdopodobieństwa (równanie Schrödingera) i wprowadził funkcję falową Ψ . Funkcja Ψ nie ma bezpośredniego sensu fizycznego, ale zawiera w sobie kompletną informację o układzie fizycznym, który opisuje. Kwadrat jej modułu określa rozkład prawdopodobieństwa znalezienia opisywanych przez nią cząstek. Za swoje odkrycie dostał Nagrodę Nobla w 1933 r.

Firmy komputerowe przy produkcji układów scalonych i procesorów, które są wykorzystywane do budowy m.in. komputerów i telefonów komórkowych, stosując ścieżki o szerokości kilkunastu nanometrów, muszą uwzględniać zjawiska kwantowe. Dlatego wszyscy korzystamy z osiągnięć mechaniki kwantowej, której prekursorów i ich osiągnięcia przywołałem w tym artykule.

*Leszek Kalinowski
W-M ODN w Olsztynie*

Z ŻYCIA SZKÓŁ

Ocalmy od zapomnienia

Szkoła Podstawowa nr 30 im. Marii Zientary-Malewskiej w Olsztynie powstała jako pomnik poświęcony warmińskiej poetce. Zbudowano ją i wyposażono dzięki ofiarności społeczeństwa zamieszkującego województwo warmińsko-mazurskie. W jednej z sal znajdują się, przekazane przez Marię Surynowicz – bratanicę poetki, pamiątki związane z życiem i twórczością Patronki.

28 września 2015 r. spotkaliśmy się, aby o tym przypomnieć, ocalić od zapomnienia pamięć o Marii Zientarze-Malewskiej – poetce, nauczycielce, kobiecie skromnej, ale wielkiego serca. Na korytarzu pierwszego piętra obejrzeć można było ilustracje do legend Patronki, albumy o poetce wykonane przez uczniów naszej szkoły.

Uroczystość rozpoczęła Maria Surynowicz krótkim wspomnieniem o swojej cioci, poetce, która również od zapomnienia chciała ocalić zwyczaje i gwarę warmińską. Później wysłuchaliśmy legend o Jakubie, poziomkach, sierotce. Czytali nasi goście: Wioletta Ślaska-Zyśk wicemarszałek województwa warmińsko-mazurskiego, Maria Surynowicz oraz nauczycielki z naszej szkoły. Następnie uczniowie przepięknie recytowali wiersze pani Marii związane z porami roku.

Po prezentacji multimedialnej odbyła się premiera niezwykłego i wzruszającego filmu - wspomnienia, w którym o spotkaniach z poetką opowiadał ksiądz proboszcz Romuald Zapadka, Anna Sarnowska-choreograf oraz instruktor tańca ludowego i Maria Surynowicz.

Po krótkiej przerwie zostały rozstrzygnięte szkolne konkursy na album o Patronce i Szkolny Konkurs Recytatorski Poezji Marii Zientary-Malewskiej. Po wręczeniu nagród pani Krystyna Jurga zakończyła ten uroczysty wieczór słowami wiersza naszej Patronki:

*Niech w braterskiej dłoni dłoń,
złączy braci z wszystkich stron.
Niech miłości zabrzmi śpiew,
od słonecznych świata stref.*

Bardzo dziękujemy naszym gościom za przyjęcie zaproszenia i wspomnienia o pani Marii. Dziękujemy również za prezenty – film, wywiad z poetką, książki do biblioteki.

Uroczystość odbyła się w ramach Europejskich Dni Dziedzictwa, których jednym z celów jest popularyzacja dziedzictwa kulturowego, edukacja społeczna, uwrażliwienie na problematykę ochrony zabytków oraz przybliżenie lokalnym społecznościom historii ich ziem i znanych postaci właśnie takich, jak Maria Zientara-Malewska.

*Jolanta Majewska
Szkoła Podstawowa nr 30 w Olsztynie*

zdjęcia Krystyna Mejlun

XXI Ogólnopolska Gala „Ośmiu Wspaniałych”

13 czerwca 2015 r. w Ostródzkim Centrum Sportu i Rekreacji w Ostródzie odbyła się **XXI Ogólnopolska Gala Samorządowego Konkursu Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych”**.

Nagrodzeni to uczniowie gimnazjów i szkół średnich z całego kraju, którym nieobce są słowa altruizm i empatia. Oto nagrodzeni wolontariusze w kategorii „Ósemka”:

- ◆ Agnieszka Purzycka - Toruń,
- ◆ Katarzyna Kuriata - Mrągowo,
- ◆ Angelika Andziak - Warszawa,
- ◆ Wojciech Bieleń - Legnica,
- ◆ Piotr Lichocki - Elbląg,
- ◆ Mateusz Nieniałowski - Sławno,
- ◆ Radosław Lech - Kluczbork,
- ◆ Klaudia Czerwonka - Radom,

wyróżnienie specjalne:

- ◆ Hanna Szwed - Białogard.

Okolicznościowe statuetki wręczył Starosta Ostródzki, Andrzej Wiczowski.

Nagrody dla Wspaniałych Polski wręczył Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego, Marek Gustaw Brzezin.

Po raz pierwszy zostały wręczone nagrody dla opiekunów nagrodzonych wolontariuszy, ufundowane przez Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego, Mariana Podziwskiego. Wręczyła je Barbara Antczak przedstawiciel Warmińsko-Mazurskiego Kuratora Oświaty.

Okolicznościowe upominki dla Laureatów Lokalnych Edycji w kraju przygotował Wójt Gminy Ostróda, Bogusław Fijas.

Wyjątkowy program artystyczny wykonał Zamkowy Chór Kameralny pod dyrekcją Andrzeja Kowalskiego oraz Kwartet Smyczkowy Avista z Olsztyna

Widzom bardzo podobali się aktorzy z Grupy Teatralnej „Trójeczka” z instruktorem Heleną Orlińską. Galę prowadzili: Elżbieta Mierzyńska i Dariusz Poptawski.

Prezenterem dla wszystkich wolontariuszy i opiekunów z Polski był koncert ŁAN LOVE 12 czerwca 2015 r. w Amfiteatrze. Przygotowany przez Centrum Kultury w Ostródzie, a sponsorowany przez Burmistrza Ostródy, Czesława Najmowicza.

W trakcie pobytu w Ostródzie od chwili przyjazdu do zakończenia uroczystości goście finału byli pod opieką między innymi wolontariuszy współpracujących z przewodnikami, z którymi goście obejrzeli zamek, odbyli rejsy statkami. Odpoczynkiem połączonym z lekcją historii była realizacja programu „Wspaniali pod Grunwaldem”. Uczestnicy zwiedzili z przewodnikami muzeum w Grunwaldzie, a także wzięli udział w plenerowej imprezie historycznej. Imprezę prowadził mgr Jarosław Malecki, a uświetniła ją pokazowa walka rycerska, w której zmierzyli się dr Szymon Drej i Patryk Kozłowski. Ponadto

odbył się konkurs strojów historycznych, lekcja łucznictwa oraz wspólne grillowanie „Biesiada rycerska”. Dyrektor odebrał także od Jolanty Dakowskiej () gratulacje za obronę doktoratu oraz wzorowe kierowanie placówką, która otrzymała w ostatnich dniach znak jakości przyznany przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na zakończenie XXI finału Ogólnopolskiego Konkursu Samorządowego Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych” 14 czerwca 2015 r. w kościele NP NMP w Ostródzie odbyła się msza św. w intencji Wspaniałych Polski, w intencji wolontariusz i opiekunów.

Spotkanie zakończyło się pod pomnikiem św. Jana Pawła II złożeniem kwiatów, zapaleniem zniczy i odśpiewaniem „Barki”. Oprawę muzyczną zapewnił Chór pod kierownictwem Joanny Jaskółowskiej. Pożegnaliśmy gości na czele z delegacją Powiatu Prudnickiego, wicestarostą Krzysztofem Barwieńcem, naczelnikiem oświaty, Anną Wojtczak, pedagogiem, Marzaną Zawadzką-Ciępką.

Organizacją wydarzenia zajmował się Wydział Kultury Sportu i Współpracy z Sektorem Pozarządowym Starostwa Powiatowego w Ostródzie. Autorem i koordynatorem projektu jest Jolanta Dakowska.

Współpraca: Opiekunowie i Wolontariusze Klubów Ośmiu Młodzieżowego Wolontariatu i Szkolnych Kół Wolontariatu Powiatu Ostródzkiego.

Patronat medialny nad XXI Ogólnopolskim Finałem Samorządowego Konkursu Nastolatków „Ośmiu Wspaniałych” objęli: TVP Olsztyn, Radio ZET Gold, Gazeta Ostródzka, TV Mazury, Foto Studio Liberacki, Nasz Głos.

Możliwość integracji wolontariuszy z całej Polski oraz zwiedzanie Ostródy i obecność na Ogólnopolskiej gali była dla nas wszystkich wspaniałym przeżyciem.

Jolanta Dakowska
Starostwo Powiatowe w Ostródzie

Muzea Nocą 2015

W tym roku akcja Nocy Muzeów 2015 w Warszawie miała miejsce z 16 na 17 maja 2015 r. Była to 12 edycja Nocy Muzeów w stolicy, dzięki której mogliśmy jako nauczyciele wraz z młodzieżą wejść do wybranych placówek muzealnych oraz innych miejsc niedostępnych na co dzień. Formuła tego wydarzenia nie zmienia się od 12 lat. Nadal w ciągu kilku wieczornych godzin różne instytucje i placówki pokazują się z jak najciekawszej strony.

W tegorocznej Nocy Muzeów w Warszawie wzięło udział 237 placówek kulturalnych. My, społeczność **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** kierowaliśmy się do tych miejsc, które nie były zwiedzone przez nas w poprzednim roku Nocy Muzeów. Swoje spotkania z lekcją kultury, której przyświecał cel wycieczki – kształtowanie postaw i szacunku dla polskiego dziedzictwa kulturalnego oraz przygotowanie uczniów do świadomego, aktywnego i odpowiedzialnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym naszego kraju, rozpoczęliśmy od słodkiego wzmocnienia naszych sił do wieczornego świętowania kultury, sztuki i nauki.

Pierwsze kroki poczyniliśmy do fabryki Czekolady E. WEDLA na Pradze Południe - zwiedziliśmy tam linię produkcyjną, Pracownię Rarytasów, Salę Pamięci oraz galerię czekoladowych rzeźb. Na wszystkich uczestników czekały czekoladowe niespodzianki. Potem były:

- ◆ Stadion Narodowy,
- ◆ Targi Książki, podczas których spotkaliśmy znanych i lubianych między innymi Macieja Orłosa,
- ◆ Zamek Królewski z Dziedzińcem i Salami,
- ◆ wystawa w Arkadach,
- ◆ Pałac Prezydencki, w którym zwiedziliśmy Salę Białą, Salę Kolumnową, Salę Obrazową, Salę Okrągłego Stołu, Sień Główną i Kaplicę,
- ◆ Grób Nieznanego Żołnierza z historią jego powstania oraz Honorową Zmianą Wart,
- ◆ Muzeum Dowództwa Garnizonu Warszawa,

Wysłuchaliśmy na Placu Piłsudskiego utworów w wykonaniu Orkiestr Wojskowych. A zakończyliśmy

odwiedzając Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Pałac Czartoryskich-Potockich.

Zwiedzając, spotkaliśmy wielu ciekawych ludzi oraz zobaczyliśmy wiele atrakcji. Chociażby ułana na koniu, dawne wojska na motorach, rozśpiewanych Żydów, idących kolumną przez Przedmieście, itd., itd..

Wiele, wiele atrakcji na, które zabrakło czasu, i tej nocy. Jestem dumna z postawy i zaangażowania opiekunów P. A. Małeckiej i P. T. Pieczuro a nade wszystko z postawy uczniów ich zachowania i szeroko rozumianej kultury oraz wytrwałości w tej bardzo ważnej lekcji dziedzictwa narodowego. Wszyscy bezpiecznie wróciliśmy na zasłużony odpoczynek do domów.

*Grażyna Lipińska
Gimnazjum w Durągu*

Z Sołecznik do Rybak

Zakończył się już 17. turnus kolonijny dla dzieci z Wileńszczyzny. Caritas Archidiecezji Warmińskiej od 1999 r. organizuje kolonie letnie polonijno-językowe dla młodych Polaków spod Wilna. Tym razem na letni wypoczynek na Warmię przyjechało 45 uczniów ze swoimi nauczycielami z Gimnazjum im. Anny Krepstul w Butrymańcach i ze Szkoły Średniej im. Ludwika Narbutta w Koleśnikach w rejonie sołecznickim. Uczestników kolonii serdecznie powitał ks. Piotr Hartkiewicz, dyrektor Ośrodka Edukacyjno-Wypoczynkowego Caritas Archidiecezji Warmińskiej w Rybakach nad Jeziorem Łańskim. W ciągu dziesięciodniowego pobytu w Polsce koloniści doskonalili umiejętności posługiwania się językiem polskim w czasie zajęć umuzykalniających, pogłębiali wiedzę o Polsce i swój patriotyzm. Sprzyjało temu hasło turnusu kolonijnego „Język polski – śpiewajęco!”, ponieważ podczas pracy wychowawczej na naszych koloniach przed laty powstała grupa wokalna „Podwileńskie Talenty”. Programową atrakcją były zajęcia rekreacyjne nad Jeziorem Łańskim: w szczególności spływy kajakowe i jazda konna, wycieczka do Trójmiasta i Olsztyna. Koloniści wzięli udział w niedzielnej eucharystii w kościele NSPJ w Olsztynie, gdzie przygotowali oprawę liturgiczną mszy św., która była sprawowana w intencji bohaterów

i 71. rocznicy operacji „Ostra Brama”. Grupa wokalna „Podwileńskie Talenty” na zakończenie mszy św. wykonała owacyjnie „Tryptyk Wileński”. Odbyło się spotkanie z tej okazji w Warmińsko-Mazurskim Urzędzie Wojewódzkim z przedstawicielami Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Historyk dr Paweł Warot wygłosił prelekcję na temat akcji „Burza”, w ramach której podczas operacji „Ostra Brama” żołnierze AK z Okręgu Wileńskiego zdobyli Wilno spod okupacji niemieckiej oraz mówił o Polsce kresowej. kpt. Andrzej Olszewski obdarował wszystkich kolonistów wartościowymi upominkami i dzięki niemu wzięli udział w seansie edukacyjnym w Olsztyńskim Planetarium. Dzięki Państwu Kamili i Bartoszowi Boguckim, właścicielom Parku Rozrywki Aktywnej BARTBO w Butrynach, koloniści aktywnie spędzili popołudnie i wieczór. Jesteśmy również wdzięczni przedstawicielom Państwowej Inspekcji Pracy w Olsztynie, którzy przeprowadzili dla kolonistów zajęcia edukacyjne nt. bezpiecznego zachowania się na terenie gospodarstw rolnych. Na zakończenie zajęć przeprowadzili test wiedzy z atrakcyjnymi nagrodami dla wszystkich. Pobyt na Warmii koloniści zwieńczyli spacerem w Alei Biskupów Warmińskich w pobliżu „Wrót Warmii” w Bałdach i pieszą wycieczką do kościoła w Orzechowie. Dyrektor Warmińskiej Caritas ks. Paweł Zięba i koordynator Wakacyjnej Akcji Caritas Krystyna Kucewicz jeszcze na początku turnusu spotkali się z kolonistami, którzy wyrazili im wielką wdzięczność. Faktem jest, że większość uczestników kolonii była po raz pierwszy w Polsce.

Turnus kolonijny był elementem projektu Ministerstwa Edukacji Narodowej „Pomóżmy dzieciom, by każdy z nich stał się tym, kim stać się może – kolonie Caritas dla dzieci polonijnych i polskich” w ramach wsparcia realizacji zadania publicznego pod nazwą „Wspieranie oświaty polonijnej w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli oraz organizowania kolonii i innych form letniego wypoczynku dzieci i młodzieży”.

*Krzysztof Gajewski
Kierownik Kolonii Letnich Caritas*

Nauka języka angielskiego inaczej

Współpraca z Wolontariuszami, którzy przylecieli ze Stanów Zjednoczonych z Północnej Karoliny trwa od 2004 r. a z grupą Myry and Billa spotykamy się od 2005 roku. Podczas tych wakacji uczciliśmy dziesięcioletnią współpracę i wymianę naszych doświadczeń.

Na potwierdzenie tych działań posadzona została sadzonka jodły pospolitej (*Albies alba L.*), która została wyhodowana z nasion zgromadzonych i pobłogosławionych przez Ojca Świętego, Benedykta XVI, w czasie Pielgrzymki do Polski 26 maja 2006 r., podczas mszy św. na Placu Piłsudskiego w Warszawie.

Ponad stu uczniów uczestniczyło w bezpłatnych zajęciach w czasie wakacji.

Podzieleni byli na 7 grup po 15 osób w każdej. Tam mieli swoich liderów, tłumaczy i prowadzących. Z dziećmi i młodzieżą przebywała 13 osobowa grupa Amerykanów z Północnej Karoliny – Faetteville oraz wolontariuszy z Warszawy i Lublina.

Młodzież jest bardzo zadowolona, że może uczestniczyć w takiej formie letniego wypoczynku połączonego z nauką, zabawą, rozrywką i sportem oraz przerwą na wspólne śniadanie i lunch.

Wolontariusze, w tym nasi nauczyciele i pracownicy, bardzo chętnie angażowali się w pracę z młodzieżą, aby zachęcić do nauki języka angielskiego oraz podkreślić, że wszyscy jesteśmy wielką rodziną. Dla niektórych uczniów jest to jedyna forma wypoczynku i relaksu podczas tych wakacji. Bardzo wielu nawiązało już przyjaźnie, mają swoich ulubieńców wśród Amerykanów, którzy prowadzą zajęcia. Nie ukrywam, że jest to nowe doświadczenie dla każdego.

Wszystkim Amerykanom bardzo podoba się w naszym Gimnazjum oraz na Mazurach.

Dzieci i młodzież wraz z nauczycielami i wolontariuszami w czasie realizacji tego projektu mieli zaplanowaną nieodpłatną wycieczkę do Gdańska i Westerplatte, z której wrócili zadowoleni i pełni wrażeń.

Nasi przyjaciele zanim odlecieli do Stanów Zjednoczonych odwiedzili Urząd Gminy w Ostródzie – spotykając się z Gospodarzem – Wójtem Gminy – Bogusławem Fijasem, Markot w Glaznotach i Dom Samotnej Matki oraz nasze najpiękniejsze zakątki Polski - Warszawę, Kraków, Oświęcim i Wieliczkę.

Gimnazjum w Duragu

Wyróżnienie dla uczniów Gimnazjum w Durągu

Wyróżnienie dla uczniów **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** w ramach konkursu „Rozstaje i bezdroża- zapomniane historie naszej okolicy”.

Organizatorami konkursu byli: Warmińsko-Mazurski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Olsztynie – Olsztyńskie Centrum Edukacji Ekologicznej, Pracownia Aktywności Obywatelskiej i Dokumentacji Dziedzictwa w Ostródzie, Zespół Parków Krajobrazowych Pojezierza Iławskiego i Wzgórz Dylewskich w Jerzwałdzie.

Celami konkursu było: ocalenie od zapomnienia poprzez odszukanie i udokumentowanie starych, zapomnianych cmentarzy, obelisków memoratywnych (upamiętniających); kamieni granicznych, tzw. kamieni ofiarnych i innych kamieni, z którymi związane są podania lokalne; wyrobienie u młodzieży poczucia odpowiedzialności za otaczające ich środowisko; kształcenie umiejętności fotograficznych; doskonalenie umiejętności poszukiwania, porządkowania i wykorzystania informacji z różnych źródeł.

Uczniowie klasy IIIA Grzegorz Machula oraz Julia Raszkowska zdobyli wyróżnienia. Grzegorz za zdjęcia pt. „Poniemiecki cmentarz w Kątnie” i „Kamień Franza Rose”, Julia za zdjęcia pt. „Dziwiwnastowieczny cmentarz w Dziadyku”.

Uroczyste seminarium podsumowujące konkurs odbyło się 29 września 2015 r. w siedzibie Zespołu Parków Krajobrazowych w Jerzwałdzie. W programie byłom.in.: wręczenie nagród i wyróżnień uczestnikom konkursu, wędrowka z questem, zajęcia terenowe „Solniki – historyczno-przyrodnicza ścieżka edukacyjna”. Seminarium realizowane jest w ramach Europejskich Dni Dziedzictwa. Dofinansowane ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Olsztynie.

Szkolnym opiekunem konkursu była Agnieszka Kocik-Zakrzewska

*Agnieszka Kocik-Zakrzewska
Gimnazjum w Durągu*

ERASMUS+ w Łukcie

*Powiedz mi, a zapomnę,
Pokaż mi, a zapamiętam,
Zaangażuj mnie, a zrozumiem.
Konfucjusz*

Od 1 czerwca 2015 r. w **Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Łukcie** realizowany jest projekt: „Rozwój kadry Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Łukcie na miarę współczesnej Europy”. Kwota dofinansowania wynosi 35 730 euro.

Głównym celem projektu jest zapoznanie z metodą CLIL oraz podniesienie znajomości j. angielskiego wszystkich uczestników.

Poprzez zarejestrowanie szkoły w bazie eTwinning uczestnicy projektu będą dążyli do nawiązania współpracy z zagranicznymi partnerami i rozpoczną pracę nad stworzeniem wspólnego projektu „My region in Europe”.

Nauczyciele odbędą szkolenia z zakresu metodyki nauczania dwujęzycznego. Uczestniczyć będą w kursie z j. angielskiego i j. hiszpańskiego, w zajęciach z przygotowania kulturowego. Kursy i szkolenia prowadzone będą w Polsce i w Londynie. W ramach realizacji projektu 8 nauczycieli będzie obserwowało pracę zagranicznych dwujęzycznych szkół podstawowych i gimnazjalnych Hiszpanii.

Podsumowaniem projektu będzie przeprowadzenie 2 lekcji otwartych z wykorzystaniem j. angielskiego dla nauczycieli powiatu. Na terenie szkoły zorganizowany zostanie: „Dzień Europy”, w trakcie którego młodzież zostanie zapoznana z kulturą Wielkiej Brytanii i Hiszpanii oraz pozna różnice kulturowe i różnorodność mentalną mieszkańców wspólnej Europy.

Mamy nadzieję, że w trakcie realizacji projektu uda się pozyskać partnera i kontynuować przedsięwzięcia w ramach akcji: „Współpraca na rzecz innowacji i dobrych praktyk - partnerstwa strategiczne” w programie Erasmus +.

*Magdalena Palińska, Agnieszka Górka
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Łukcie*

Szkoła Promująca Zdrowie

29 września 2015 r. w Ratuszu Staromiejskim w Elblągu odebraliśmy kolejny, już 5, Certyfikat Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty „Szkoła Promująca Zdrowie”. Podczas uroczystości wysłuchaliśmy wykładu inauguracyjnego „Aktywność ruchowa na receptę od lekarza i psychologa”, który wygłosiła Emilia Piskorz – Jary. Ponadto odbyły się wystąpienia: lek. Bożeny Falkowskiej – Gilskiej „Cukrzyca, choroby metaboliczne i niedobory Wit. D3 w chorobach nowotworowych” oraz Valentyny Teodorovskiej – Sokołowskiej Krajowego Koordynatora Projektu z Ośrodka Edukacji Rozwoju w Warszawie na temat podnoszenia jakości pracy szkół promujących zdrowie. Po czym nastąpiło uroczyste wręczenie Certyfikatu Warmińsko – Mazurskiego Kuratora Oświaty „Szkoła Promująca Zdrowie” kolejnej grupie szkół i placówek z naszego województwa oraz odbyła się krótka prezentacja dorobku tych placówek.

W tym wydarzeniu, ważnym dla naszej placówki, uczestniczyli Grażyna Lipińska – Dyrektor **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** oraz nauczyciele wychowania fizycznego Teresa Pieczuro i Piotr Garnusz

Grażyna Lipińska
Gimnazjum w Durągu

Ławskie przedszkola z certyfikatami

17 listopada w **Przedszkolu Miejskim nr 6 w Ławie** odbyła się konferencja podsumowująca działania proekologiczne „Edukacja ekologiczna w podstawie programowej wychowania przedszkolnego. Certyfikaty Zielonej Flagi”.

Organizatorami konferencji był W-M ODN w Olsztynie i Przedszkole nr 6 w Ławie. Wydatnej pomocy udzieliły wszystkie przedszkola, zdobywcy międzynarodowego certyfikatu „Zielona Flaga”.

W tematykę konferencji wprowadziła Teresa Pupel konsultant ds. wychowania przedszkolnego Warmińsko-Mazurskiego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli w Olsztynie. Wskazała integrację treści ekologicznych, prozdrowotnych, przyrodniczych, które występują w różnych obszarach podstawy programowej np. w obszarze 5. dotyczącym zdrowia i kształtowania sprawności fizycznej, w obszarze 6. dotyczącym dbania o własne bezpieczeństwo, w obszarze 9., który dotyczy wychowania przez sztukę, gdzie realizuje się treści dotyczące architektury zieleni, wykorzystania materiału przyrodniczego. Obszar 11. wymaga rozwijania koncentracji uwagi, umiejętności obserwacji, bo dotyczy zjawisk atmosferycznych i unikania zagrożeń. Obszar 12. dotyczy poszanowania roślin i zwierząt. Bezspornie przyroda jest bliska dziecku, dlatego w oparciu o nią łatwiej jest wszechstronnie je kształtować. Edukacja przyrodnicza w tym roku szkolnym jest jednym z priorytetów MEN.

Wchodząc do placówki, odczuć można było odświeżony nastrój. W holu przedszkola swoje działania, prace plastyczne prezentowały wyróżnione przedszkola. Miejsce konferencji również wprowadzało w jesienny nastrój poprzez wystrój, zgromadzone prace dzieci, kroniki przedszkolne, obrazujące działania w zakresie ekologii. Szczególnymi gośćmi konferencji byli:

Burmistrz Miasta Ławy, Adam Żyliński, V-ce Burmistrz Miasta, Ewa Junkier, Przewodniczący Rady Miasta, Wojciech Szymański, Dyrektor MZOSiP, Renata Kamińska,

oraz zaprzyjaźnieni dyrektorzy szkół i przedszkoli, przewodniczące Rad Rodziców itawskich przedszkoli, a także przedstawiciel Nadleśnictwa Itawa, Bogumił Sobotka.

Podczas konferencji uhonorowano cztery przedszkola międzynarodowym certyfikatem „Zielona Flaga”, które wręczyli Burmistrz Itawy, Adam Żyliński i Alicja Szarzyńska, kierownik OCEE w Olsztynie

Bez zrozumienia, wsparcia wielu osób i Rodziców przedszkolaków niemożliwe było by zrealizowanie tylu proekologicznych przedsięwzięć i projektów. Działania przedszkoli dotyczyły czystej wody, zdrowego żywienia i odżywiania, aktywnego stylu życia, czystego powietrza czy ochrona środowiska przez zbieranie elektro odpadów.

Działania przedszkoli z zakresu ekologii wspierają również rozwój kreatywności dzieci przez wymyślanie zastosowania dla zbędnych już opakowań czy materiałów. Tak więc na wystawie zobaczyliśmy np. bałwana z kubeczków jednorazowych. Okazało się, że kamienie można zamienić w pomysłowe prezenty np. biedronki, kaczkę, kotki, wystarczy je pomalować farbami.

Działania itawskich przedszkoli mogą stać się inspiracją dla innych placówek, bo pokazują, jak realizując podstawę programową i „troszkę” więcej, można zdobyć uznanie dla swoich działań. Wszystkim placówkom życzę takich pasjonatów.

Międzynarodowy certyfikat „Zielona Flaga” na 3 lata otrzymało Przedszkole Miejskie nr 5 w Itawie.

Międzynarodowy certyfikat „Zielona Flaga” na 1rok uzyskały Przedszkola Miejskie nr 6, 3 i nr 2 Integrycyjne w Itawie.

Spółecznościom tych placówek gorąco gratuluję i życzę dalszych sukcesów wierząc, że czym skorupka za młodu....

*Teresa Pupał
W-M ODN w Olsztynie*

Nagrody Marszałka

Nagrody Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego i wyróżnienia dla uczniów **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie**.

Każdego roku w maju w ramach Warmińsko-Mazurskich Dni Rodziny organizowane są dla dzieci, młodzieży i dorosłych konkursy literackie oraz plastyczne i grafiki komputerowej. Ogłoszenie wyników i wręczenie nagród odbywa się jesienią w Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie podczas uroczystej gali podsumowującej wszelkie działania związane z tym projektem.

W ubiegłym roku szkolnym w tychże konkursach wzięli udział uczniowie naszej szkoły i prace pięciu z nich zostały docenione przez jury. Wszyscy wyróżnieni otrzymali dyplomy i nagrody książkowe. W konkursie literackim „Trwałe, kochające się małżeństwo gwarantem szczęścia rodzinnego i osobistego” w kategorii wspomnienia i świadectwa tytuł laureata i nagrodę Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego zdobyła Agnieszka Olszewska, zaś w kategorii wiersz Dominika Stadnik i Michał Krzyżewski (od września nasi absolwenci) otrzymali wyróżnienia.

Natomiast w konkursie plastycznym i grafiki komputerowej „Potencjał miłości w rodzinie gości” I miejsce i nagrodę Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego odebrała Martyna Kińska, zaś Julia Szewczyk wyróżnienie.

Zaproszonym na uroczystość opiekunom, pod okiem których uczniowie tworzyli swoje prace - Annie Surowiec-Kant (konkurs literacki) i Janowi Rogalskiemu (grafika komputerowa), organizatorzy wręczyli podziękowania i nagrody książkowe.

Na gali również podziękowania z rąk Warmińsko-Mazurskiego Lidera Młodzieżowego Wolontariatu Jolanty Dakowskiej odebrali wszyscy laureaci lokalnych edycji Konkursu „Ośmiu Wspaniałych” województwa warmińsko-mazurskiego oraz ich opiekunowie, wśród których znaleźli się nasz absolwent Mateusz Rogaski i jego opiekun Jan Rogalski.

Jeszcze do czerwca ubiegłego roku Mateusz przez trzy lata pręźnie działał w naszej szkole w Klubie Ośmiu

Młodzieżowego Wolontariatu, a podczas uroczystości odebrał zasłużone brawa i wyróżnienie.

Nagrodzonym uczniom serdecznie gratuluję. Ponadto zachęcam wszystkich do propagowania idei Warmińsko-Mazurskich Dni Rodziny i wszelkich działań proponowanych przez organizatorów, bowiem niewątpliwie - jak głosi tegoroczne hasło - „Rodzina drogowskazem życia”.

*Anna Surowiec-Kant
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Spotkanie z pisarką

W czwartek 10 grudnia 2015 r. w Szkole Podstawowej nr 1 w Kętrzynie gościła pisarka – Bożena Kraczkowska, która jak każdy szanujący się artysta, przybyła w towarzystwie swojej agentki Anny Hac.

Drugo - i trzecioklasiści mieli niepowtarzalną okazję poznać warsztat pisarki, dowiedzieć się o jej życiu i twórczości oraz planach na przyszłość i marzeniach. Niewątpliwie w uporządkowaniu nagromadzonych informacji pomogli dziennikarze z klasy 3c, którzy świetnie przygotowali się do spotkania – najpierw przeczytali książkę, następnie ułożyli bardzo trafne pytania.

Okazało się, że Bożena Kraczkowska, z wykształcenia muzyk i dziennikarz, na co dzień pracuje jako redaktor w „Gazecie Olsztyńskiej”. Oprócz tego jest pisarką, poetką, fotografikiem i pieśniarką. Wydała m.in. tomik poezji „Da się żyć”, zbiór opowiadań „Mały człowiek z wielkim psem”, autorską płytę CD „Wystarczy mnie lubić” oraz single: „Blues na drugą stronę”, „Czwarta”. Jest również autorką tekstów piosenek, m.in. Maryli Rodowicz, oraz utworu promującego serial TVP „Czas honoru – Powstanie” – „Dziewczyna z granatem”.

Do „Jedynki” została jednak zaproszona przede wszystkim ze względu na „Purpurowe Gniazdo”, którego fragmenty uczestnicy spotkania mieli możliwość usłyszeć. Jest to powieść utrzymana w duchu świąt Bożego Narodzenia, co z pewnością nie pozostało bez wpływu na fakt, iż po spotkaniu dzieci tłumnie otoczyły pisarkę, czekając na wpis do kupionej przed chwilą książki. Następnie, zamiast wrócić do sali bądź dołączyć do rozbawionych kolegów, siadały w kąciку przy choince i pograżały się w lekturze.

Taki obrazek cieszy i krzepi, i jest dowodem zaprzeczającym ogólnej opinii, że dzieci czytają coraz mniej lub nie czytają wcale. My – nauczyciele SP1, wiemy, że nasi uczniowie chętnie sięgają po książki pod warunkiem, że są one ciekawe.

*Elżbieta Wąsik
Szkoła Podstawowa nr 1 w Kętrzynie*

Każdy inny, wszyscy równi

W 1986 roku Organizacja Narodów Zjednoczonych uczyniła dzień 5 grudnia świętem wszystkich wolontariuszy w dowód uznania dla wielu niestrudzonych ochotników, którzy swój czas i umiejętności darują innym.

W piątek 4 grudnia 2015 roku w **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie** odbyły się miejskie obchody Międzynarodowego Dnia Wolontariusza. Idea wolontariatu jest szczególnie bliska naszej społeczności gimnazjalnej, czego wyrazem jest hasło szkoły, słowa Henryka Sienkiewicza: „Dobroć serca jest tym, czym ciepło słońca: ona daje życie”. Dlatego jesteśmy dumni, że nasza szkoła po raz kolejny gościła osoby, dla których wpieranie drugiego człowieka jest priorytetem. Swoją obecnością przygotowaną przez nas uroczystość zaszczytili: Joanna Glezman - Kierownik Biura - Pełnomocnik Marszałka ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi, Norbert Gesek - Zastępca Burmistrza Miasta Ostródy, Tadeusz Bera – Przewodniczący Rady Miejskiej, Bożena Ratajczyk- Naczelnik Biura Oświaty i Spraw Społecznych, Ryszard Iwaniec - Przewodniczący Komisji Oświaty, Kultury i Sportu, Jolanta Dakowska - Warmińsko-Mazurski Lider Młodzieżowego Wolontariatu, Elżbieta Mierzyńska - olsztyńska dziennikarka, publicystka, artystka, prezes Fundacji Środowisk Twórczych, Stanisław Makowski - Sekretarz PCK Okręg Warmińsko-Mazurski Zarząd Rejonowy w Ostródzie, Julian Pawłowski - Dyrektor Centrum Kultury w Ostródzie, dyrektorzy ostródzkich szkół, przedstawiciele związków zawodowych, Zarząd Rady Rodziców, a przede wszystkim wolontariusze wraz z opiekunami. Spotkanie rozpoczęło wystąpienie Dyrektora Gimnazjum - Maryli Dziuk, która wszystkim wolontariuszom w dniu ich święta życzyła jak największej satysfakcji z pracy, cierpliwości oraz sukcesów w realizacji własnych planów i zamierzeń.

Gala Wolontariatu to specjalna okazja do poznania ciekawych sylwetek wolontariuszy działających w różnych obszarach życia społecznego. Ich różnorodność sprawia, że wolontariat w naszym mieście jest szalenie barwny. W centrum naszej uwagi znaleźli się ci, którzy na co dzień

pokornie, z sercem na dłoni i bez głośnych fanfar, mimo przeciwności służą drugiemu człowiekowi – ostródzcy wolontariusze.

Ideą przewodnią spotkania było ukazanie ogromnej mocy i pojemności słowa TOLERANCJA, która jest dla nas ogromnym wyzwaniem i zadaniem.

W refleksji nad tym zagadnieniem pomogli aktorzy, uczniowie Gimnazjum nr 1, którzy pod kierunkiem Iwony Ciunelis przygotowali niezwykle wymowne i poruszające przedstawienie. Gestem i słowem zwrócili uwagę na ludzkie słabości i kłębzące się w niej jednym z nas negatywne uczucia, dając jednocześnie nadzieję, że miłością do drugiego człowieka można pokonać każde zło. Nie zabrakło także ciekawych interpretacji muzycznych w wykonaniu Szkolnej Estrady Muzycznej oraz mikołajkowej niespodzianki, którą były taneczne życzenia w wykonaniu gimnazjalnego zespołu Aplauzynki. Nad przygotowaniem występu czuwała przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego uczennica Magdalena Śliwińska. Spotkanie zakończyło wspólne wykonanie Hymnu Młodych Wspaniałych.

Gimnazjum nr 1 w Ostródzie

XVII Dni Rodziny

23 października 2015 r. w Urzędzie Wojewódzkim w Olsztynie odbyła się uroczysta gala podsumowująca działania przeprowadzone w ramach XVII Dni Rodziny w województwie warmińsko – mazurskim. Podczas tej uroczystości wręczono nagrody za udział w wojewódzkim konkursie literackim: „Trwałe, kochające się małżeństwo gwarantem szczęścia rodzinnego i osobistego”.

Jury doceniło prace dwóch uczennic **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu**: Wiktorii Korpusik i Aleksandry Wilgi. Dziewczęta zajęły pierwsze miejsca w dwóch kategoriach: list (Wiktorii Korpusik) i inna forma literacka (Aleksandra Wilga). Obydwie otrzymały Nagrodę Marszałka Województwa Warmińsko – Mazurskiego, a ich nauczycielka – Magdalena Jankowska- otrzymała podziękowanie i nagrodę książkową.

Konkursy: literacki i plastyczny pod hasłem XVII Dni Rodziny wśród uczniów naszego gimnazjum przeprowadziły: Magdalena Jankowska i Anna Małecka. Laureatkom oraz innym uczniom, biorącym udział w konkursie, serdecznie gratulujemy.

*Magdalena Jankowska
Gimnazjum w Durągu*

IV Ogólnopolski Turniej Maszyn Wiatrowych

Energia odnawialna jest to energia uzyskana z naturalnych powtarzających się procesów przyrodniczych. Do odnawialnych źródeł energii zaliczamy: energię słoneczną, wodną, wiatrową, geotermalną, pływów oraz energię pozyskaną z biomasy, biogazu i biopaliw ciekłych.

Odnawialne źródła energii stanowią alternatywę dla pierwotnych, nieodnawialnych nośników energii (paliw kopalnych). Oprócz korzyści środowiskowych, większy udział w produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych przyczynia się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Ogólnopolskie Turnieje Maszyn Wodnych i Wiatrowych organizowane są przez Piaseczyńską Fundację

Ekologiczną. Turnieje odbywają się cyklicznie co roku. Turniej Maszyn Wodnych organizowany jest w marcu, a turniej Maszyn Wiatrowych w listopadzie. W turnieju biorą udział uczniowie w dwóch kategoriach: gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne.

Wykonane przez uczestników turbiny testowane są na profesjonalnych stanowiskach pomiarowych firmy Unilogo.

W Turnieju Maszyn Wiatrowych zespoły rywalizują w trzech konkurencjach: „Największa moc”, „Obroty przy obciążonym wale maszyny”, „Moment obrotowy przy zatrzymanym wale”. Suma uzyskanych punktów we wszystkich konkurencjach decyduje o jakości maszyn i Gimnazjum nr 1 w Ostródzie miejscu zajętych w klasyfikacji generalnej.

W tegorocznych eliminacjach do IV Ogólnopolskiego Turnieju Maszyn Wiatrowych w Gdańsku wzięło udział 28 drużyn gimnazjalnych z województwa pomorskiego, zachodniopomorskiego, kujawsko-pomorskiego i warmińsko-mazurskiego. Wśród nich po raz pierwszy na konkursie zaistniała drużyna z **Gimnazjum nr 1 im. Polskich Noblistów w Ostródzie**.

Zespół „Wiatrakowcy” w składzie Igor Marchlewski z kl. 3D, Jakub Wiśniewski z kl. 2B oraz Jakub Stepnowski z kl. 2A pod „fachowym okiem” Małgorzaty Wiergowskiej zbudował dwie turbiny, z których jedna zajęła w klasyfikacji generalnej 9 miejsce. Jest to dla naszych młodych „inżynierów” spory sukces – nieopierzeni debiutanci w TOP 10 – to nie byle co. Turniej to nie tylko rywalizacja, ale także świetna zabawa, podczas której zawodnicy mogą nawiązać ciekawe znajomości. Natomiast zdobyte doświadczenie – bezcenne.

*Mariola Piekutowska
Gimnazjum nr 1 w Ostródzie*

Stypendia Ikea Family

Miło nam poinformować, że **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** korzysta z Funduszu Stypendialnego IKEA FAMILY. Fundusz powstał przy współpracy firmy IKEA i Fundacji Świętego Mikołaja w 2012 roku.

Jego głównym celem jest rozwój kapitału intelektualnego młodych ludzi oraz wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci i młodzieży w Polsce przez fundowanie w trakcie roku szkolnego stypendiów dla uczniów. W dniach 13 lipca - 23 sierpnia 2015 r. podczas akcji „Na rodzinę można liczyć”, prowadzonej we wszystkich sklepach IKEA na terenie Polski gromadzone były środki na tegoroczny Fundusz. W tym czasie za okazanie karty IKEA FAMILY przy kasie, IKEA przekazała każdorazowo 50 groszy na Fundusz Stypendialny. Nasza szkoła otrzymała 8000,00 złotych do dyspozycji na stypendia dla zdolnych i jednocześnie zaangażowanych społecznie uczniów. Uczniowie mogli składać wnioski do 30 września 2015 r. Spośród kandydatów komisja wyłoniła 4 stypendystów. Są to:

1. Grzegorz Machula z klasy III A
2. Kaja Laskowska z klasy II B
3. Małgorzata Kapinos z klasy II B
4. Zuzanna Grotkowska z klasy II B

Gratulujemy serdecznie naszym utalentowanym uczniom!!!

*Wioletta Ojrzyńska
Gimnazjum w Durągu*

Święto Szkoły

10 listopada 2015r. w naszym gimnazjum obchodziliśmy 5. rocznicę nadania szkole imienia – Żołnierz Polski. Uroczystość połączona została z obchodami Święta Niepodległości. Jej celem było kultywowanie tradycji, historii i zachowanie pamięci o patronie naszego gimnazjum.

O godzinie 10 odbyła się uroczysta msza święta celebrowana przez Magnificencję ks. Rektora Pawła Rabczyńskiego i proboszcza parafii p.w. św. Piotra i Pawła w Durągu – księdza Zbigniewa Błaszczewskiego. Na mszy byli obecni przedstawiciele Wojska Polskiego, m.in.: 20. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej, Wojskowej Komendy Uzupelnień w Ostródzie, Związku Żołnierzy Wojska Polskiego Koła nr 5 w Ostródzie, kombatan ci RP, przedstawiciele OSP w Durągu, Dyrektorzy Placówek Oświatowych, zaproszeni goście i poczty sztandarowe: 20. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej, Związku Kombatantów RP, Zespołu Szkół Zawodowych im. Sándora Petőfi w Ostródzie oraz poczet sztandarowy Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

Po mszy goście przeszli na plac przed szkołą, gdzie kpt. Arkadiusz Goździk, dowódca Kampanii Honorowej 16. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej złożył meldunek płk. Wojciechowi Dobrzyńowi dowódcy 20. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej, a dyrektor – Grażyna Lipińska powitała przybyłych.

Następnie odczytano Apel Poległych, żołnierze oddali salwę honorową, a wyznaczone delegacje zapaliły znicze pod dębami pamięci.

- I. Dąb, upamiętniający Żołnierzy Wojska Polskiego wszystkich tych, którym na imię Żołnierz Polski, walczących o słusze imię: BÓG, HONOR, OJCZYŻNA – WOLNOŚĆ.

Delegacja: Bogusław Fijas – Wójt Gminy Ostróda, mjr Arkadiusz Mojsik – WKU Ostróda reprezentujący płk. Andrzeja Szczęółka i płk. Adama Basaka, Grażyna Lipińska – Dyrektor Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

- II. Dąb, upamiętniający Żołnierzy Wojska Polskiego poległych w Afganistanie, Iraku, Libanie i innych miejscach misji.

Delegacja: ppłk rez. Ryszard Kałużny – prezes Zarządu Związku Żołnierzy Wojska Polskiego Koło nr 5 Ostróda, st. chor. sztab. rez. Czesław Rzepka – prezes Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ, Koło nr 37 w Ostródzie, Anna Małecka – nauczyciel Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

- III. Dąb, upamiętniający Żołnierzy Wojska Polskiego poległych na lądzie.

Delegacja: kpt. Maciej Terebka, Zdzisław Kugler - Ochotnicza Straż Pożarna w Durągu, Magdalena Jankowska - nauczyciel Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

- IV. Dąb, upamiętniający Żołnierzy Wojska Polskiego poległych w powietrzu.

Delegacja: ppor. rez. Andrzej Pęziński - Zarząd Związku Żołnierzy Wojska Polskiego Koło nr 5 Ostróda, Albin Soboczyński – Nadleśnictwo Olsztynek, Anna Dobrowolska – nauczyciel Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

- V. Dąb, upamiętniający Żołnierzy Wojska Polskiego poległych na wodzie.

Delegacja: Emil Dziki – Ochotnicza Straż Pożarna w Ostródzie, Waław Rubczewski – wicedyrektor Zespołu Szkół Zawodowych im. Sándora Petőfi w Ostródzie, Wioletta Ojrzyńska - nauczyciel Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

- VI. Dąb, upamiętniający mł. chor. Piotra Ciesielskiego mieszkańca Durągu i Żołnierza Wojska Polskiego, który w obronie wolności i pokoju zginął na służbie w Afganistanie.

Delegacja: płk. dypl. Wojciech Dobrzyń - reprezentuje 20 Bartoszycką Brygadę Zmechanizowaną, mjr. Dariusz Rzymowski, Joanna i Jerzy Ciesielscy - rodzice Piotra Ciesielskiego, Anna Ciesielska - żona Piotra Ciesielskiego, Jolanta Sakowicz – Ciesielska - nauczyciel Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

VII. Tablica upamiętniająca nadanie imienia Żołnierza Polskiego dla Gimnazjum w Durągu.

Delegacja: Robert Pestkowski – Dyrektor Szkoły Podstawowej w Szydaku, Jolanta Jabłońska – rodzic, Aneta Stanisławska - pracownik Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu.

Kolejna część uroczystości miała miejsce w szkole, gdzie złożono wiązanki pod tablicą upamiętniającą nadanie imienia Żołnierza Polskiego Gimnazjum w Durągu.

Następnie wszyscy przeszli na salę gimnastyczną. Tam goście obejrzeli program artystyczny przygotowany przez uczniów naszego gimnazjum.

Podczas uroczystości odbyło się ślubowanie i pasowanie pierwszaków na uczniów Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu. Pasowania dokonała – Dyrektor Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu w towarzystwie płk. Wojciecha Dobrzyńia.

Kolejnym, ważnym punktem uroczystości było podpisanie porozumień przez dyrektora – Grażynę Lipińską z: Wojskową Komendą Uzupełnień w Ostródzie reprezentowaną przez majora Arkadiusza Mojsika, Instytutem Bezpieczeństwa i Obrony Narodowego, reprezentowanym przez Piotra Koszczała.

Na koniec uroczystości dyrektor szkoły podziękowała tym osobom, które wspierają naszą placówkę w codziennej pracy i wręczyła za działania wspierające naszą pracę Dyplom Przyjaciela Gimnazjum. Otrzymali go: płk Wojciech Dobrzyń z 20 Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej, Albin Soboczyński – Leśniczy wsi Durąg, Zdzisław Kugler – Softys, a jednocześnie Prezes OSP w Durągu, ppłk rez. Ryszard Kałużny - Prezes Zarządu Związku Żołnierzy Wojska Koło nr 5 Ostróda, Andrzej Pęziński - Członek Zarządu Związku Żołnierzy Wojska Polskiego koło nr 5 Ostróda, Czesław Rzepka – Związek Żołnierzy Wojska Polskiego ONZ.

Żołnierze, kombatancki i rodzice młodszego chorążego – Piotra Ciesielskiego, który zginął w Afganistanie – otrzymali kwiaty. Po uroczystości goście zostali zaproszeni na poczęstunek.

*Grażyna Lipińska
Gimnazjum w Durągu*

Kampania „Białej wstążki”

Od 25 listopada do 10 grudnia 2015r. uczniowie czynnie włączali się w Ogólnopolski Ruch Mężczyzn na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy względem Kobiet.

W ramach kampanii „Biała Wstążka” odbył się konkurs plastyczny „Jestem przeciw przemocy”, w którym nagrodzone zostały prace następujących uczniów:

kategoria gimnazjum:

I miejsce: **Zofia Potaś**;

wyróżnienia: **Joanna Wyszomirska, Klaudia Nadolna**
kategoria szkoła podstawowa kl. IV- VI;

I miejsce: **Agata Chamera (Łukta), Aleksandra Lasota (Mostkowo)**;

wyróżnienia: **Wiktoria Jabłońska (Łukta), Daniela Szkup (Łukta), Kacper Szawłowski (Mostkowo), Halina Pikuła (Mostkowo)**;

kategoria szkoła podstawowa kl. 0-III:

I miejsce: **Maja Wolińska (Łukta), Natalia Piotrowska (Mostkowo)**;

wyróżnienia Łukta: **Kacper Kramarczyk, Klaudia Domańska, Filip Kurowski, Tadeusz Langowski, Anna Kur**;

wyróżnienia Mostkowo: **Dominik Sokołowski, Alicja Kłosowska.**

Ponadto 9 grudnia 2015 r. szkolni wolontariusze przypinali wszystkim chłopcom „Białe wstążki”- symbol kampanii. Uczniowie uczestniczyli w marszu przeciw przemocy i projekcji filmu „Chłopięcy świat”. Podsumowaniem akcji była prelekcja wygłoszona przez przedstawiciela KP w Ostródzie.

Patronat nad II Gminną Kampanią „Białej wstążki” objął Wójt Gminy - Łukta Robert Malinowski. Organizatorami i współorganizatorami byli: GOPS Łukta, GOK Łukta, KP w Ostródzie, GKRPA w Łukcie. Koordynatorkami akcji na terenie szkoły były: Anna Ogonowska i Magdalena Palińska.

*Agnieszka Górska
Zespół Szkolno-Przedszkolny w Łukcie*

WF z klasą

„Przewrót na wf” i „wf dla każdego” to hasła towarzyszące II i III edycji programu „WF z klasą” pod patronatem Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Sportu i Turystyki realizowanego w **Zespole Szkół Budowlanych im. Żołnierzy Armii Krajowej w Olsztynie**. Celem uczestnictwa w programie jest zapobieganie spadkowi sprawności fizycznej wśród uczniów naszej szkoły oraz ograniczenie zwolnień z wychowania fizycznego poprzez uatrakcyjnienie szkolnych zajęć wf.

W ramach obowiązkowych zadań do realizacji zorganizowano w ZSB międzyszkolne debaty na temat blasków i cieni lekcji wychowania fizycznego. Do debaty zaproszono znanych sportowców - Pawła Papke i Krzysztofa Hołowczyca, których postawa i sukcesy sportowe potwierdziły, że sprawność fizyczna jest bardzo ważna przez całe życie. W dyskusji na przyczynami zwolnień z wf-u oraz sposobami zainteresowania młodych ludzi zajęciami sportowymi w szkole brali udział uczniowie i nauczyciele z olsztyńskich szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Debata obejmowała zagadnienia dotyczące korzyści płynących z lekcji wf, przyczyn

zwolnień, sposobów zapobiegania im, a także stanu baz sportowych w szkołach. Debatujący żywo dyskutowali, przedstawiając swoje opinie i doświadczenia. Głównym wnioskiem z debaty była potrzeba urozmaicenia tych zajęć poprzez wprowadzenie nowych technologii, lekcji pokazowych z gościem specjalnym i większą indywidualizację zajęć.

W ramach realizacji programu w ZSB zostały zorganizowane pozalekcyjne zajęcia wychowania fizycznego dla dziewcząt w klubie fitness, w formie treningu na rowerach z elementami muzycznymi. Była to

odpowiedź na postawione wnioski uatrakcyjnienia i spersonalizowania zajęć dla dziewcząt naszej szkoły, otrzymane podczas szkolnych debat. Modne zajęcia rekreacyjno-sportowe dały uczestniczkom szansę na poprawienie swojej sylwetki i zmniejszenie absencji na lekcjach wf. Cykliczne zajęcia fitness cieszyły się dużą frekwencją.

W ramach Lokalnej Akcji Sportowej, której celem było włączenie społeczności uczniowskiej i nauczycielskiej innych szkół, zorganizowano na boisku, zbudowanym przez uczniów i nauczycieli ZSB, międzyszkolny turniej piłki plażowej z udziałem Zespołu Szkół Ekonomicznych, Zespołu Szkół Samochodowych, Zespołu Szkół Elektronicznych. Turniej cieszył się dużą frekwencją, integrując uczniów poszczególnych szkół. Zawody toczyły się w sportowym i odpowiedzialnym duchu fair play. Wszystkie mecze sędziowali uczniowie - wolontariusze, pomagający w organizacji turnieju. Pomysł rozgrywek szkół zawodowych w piłkę plażową został wpisany w program międzyszkolnych rozgrywek sportowych.

Dodatkowo, odpowiadając na wnioski z debat, zostały przeprowadzone lekcje wychowania fizycznego w formie zajęć cross fit z elementami boksu oraz lekcje gry w golfa.

Uczestnictwo w programie „WF z klasą” urozmaiciło lekcje wychowania fizycznego w Zespole Szkół Budowlanych, zachęciło do poprawy sprawności fizycznej oraz zmniejszyło o połowę liczbę zwolnień z wf w naszej szkole.

Andrzej Klich
Zespół Szkół Budowlanych w Olsztynie

Redakcja gratuluje świetnego pomysłu i zachęca szkoły do włączenia się w zmianę modelu nauczaniu wf.

Na podium

Martyna Panek uczennica klasy IIA **Gimnazjum im. Żołnierza Polskiego w Durągu** zajęła II miejsce w konkursie „Ogrody przeszłości Warmii i Mazur” w kategorii szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

Pod kierunkiem Agnieszki Kocik-Zakrzewskiej, nauczycielki geografii Martyna wykonała prezentację „Park w Dylewie”. Podczas zbierania materiałów do pracy konkursowej skorzystano z pomocy Albina Soboczyńskiego, Leśniczego Leśnictwa Durąg (informacje związane z roślinnością występująca na terenie parku, pozyskanie zdjęć z prywatnych zbiorów) oraz Anny Dobrowolskiej nauczycielki historii (informacje związane z przeszłością okolicznych terenów).

Celem konkursu było:

- ukazanie piękna najbliższej okolicy poprzez odszukanie i udokumentowanie zapomnianych, starych parków i ogrodów zakładanych przy dworach, pałacach, klasztorach oraz przydrożnych alei;
- promowanie regionalnego dziedzictwa kulturowego;
- zachęcenie uczniów do opieki nad śladami życia dawnych mieszkańców naszych okolic;
- wywołanie u młodzieży poczucia odpowiedzialności za otaczające ich środowisko;
- kształcenie umiejętności fotograficznych i filmowych;
- doskonalenie umiejętności poszukiwania, porządkowania i wykorzystania informacji z różnych źródeł.

Organizatorzy konkursu to: Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Małdytach; Urząd Gminy Małdyty oraz Warmińsko-Mazurski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Olsztynie – Olsztyńskie Centrum Edukacji Ekologicznej.

Agnieszka Kocik-Zakrzewska
Gimnazjum w Durągu

